

[Maigaard.]

internationalt niveau. Den internationale organisation kræver sin egen filosofi, og det er efter min mening en fejltagelse at tro, at man bare kan tage den, man kender hjemmefra, og så føre den over på en international organisation. Der er, om jeg så må sige, en kvalitativ forskel.

Dernæst vil jeg i forlængelse af det, jeg nu har sagt, sige, at EF, så vidt jeg kan se, har optaget for mange opgaver, som giver sig udslag i budgettet. Det er formentlig en rest fra den tid, da man mente, at alt skulle gøres til EF-anliggender, da man helst skulle snyde næsen harmoniseret i hele Europa, hvis man skulle snyde den. Det gør, at EF spænder over en lang, lang række opgaver, som ikke hører hjemme i en international organisation. En international organisation, uanset hvilken organisation det drejer sig om, bør kun tage få opgaver op, nemlig dem, der ikke kan løses nationalt. EF har taget utallige opgaver op, EF har i og for sig i perioder levet efter, at intet menneskeligt var organisationen fremmed, og det medfører efter min mening, at en international organisation som EF bør slankes. Der er en lang række sparemuligheder i tilsvarende retning.

Derfor vil jeg godt beklage de tendenser til klassisk socialdemokratisk budgetpolitik, som findes i ministerens redegørelse. Der er i den en tendens til, hvad vi kan kalde et stort budget, altså et ønske om, at EF skal løse en række opgaver, nye opgaver, en holdning, som man kender fra klassisk, sædvanlig socialdemokratisk budgetpolitik i de nationale lande. Dette er ikke et nationalt budget, og derfor vil jeg beklage disse klassiske socialdemokratiske tendenser i EF-sammenhængen. Herhjemme ville det nok være anderledes, men i EF-sammenhængen vil jeg beklage dem. Jeg tror ikke, det er rigtigt at lægge op til et stort budget; jeg vil beklage tilløbene og tendenserne.

Hvad sparemulighederne angår, peger ministeren på de monetære udligningsbeløbs kolossale betydning for det danske samfund. Det er jeg enig med ham i, og jeg forstår, at ministeren, fordi han ønsker at gøre alt, hvad der er muligt for at nedtrappe de monetære udligningsbeløb i EF, har kombineret en løsning af spørgsmålet om den nye regningsenhed og beregningsgrundlaget for moms med en begyndende løsning af det monetære udligningsproblem. Jeg vil gerne bede ministeren om at bekræfte, at jeg har forstået ham ret.

Det er helt åbenbart – det er derfor, der må gøres så meget for at få disse beløb fjernet – at ordningen med monetære udligningsbeløb har svækket dansk landbrug og dermed dansk økonomi. Jeg vil derfor gerne spørge ministeren, om han og hans energiske, flinke og begavede embedsmænd har mulighed for at beregne, hvor mange danskere der er blevet arbejdsløse som følge af den svækkelse af dansk økonomi, som de monetære udligningsbeløb har betydet. Altså hvor mange er blevet drevet ud i arbejdsløshed som følge af, at vi f. eks. har tabt markedsandele på smør og på en række andre varer? Hvor mange er blevet drevet ud i arbejdsløshed, fordi hollandske og vesttyske landmænd har haft langt, langt bedre vilkår i kraft af disse ordninger, end danske landmænd har haft?

Hvad besparelsesmulighederne i øvrigt angår, så nævner ministeren to andre. Der tales om en rationalisering af markedsordningernes administration, og det er nyt at høre. Derfor vil jeg gerne spørge: hvilke markedsordninger er det, og hvordan vil man rationalisere? Jeg tror, det er et spændende problem, som vi må følge omhyggeligt i markedsudvalget: hvilke ordninger og hvordan?

Den anden mulighed, der er nævnt, er en nedbringelse af overskudslagene. Det vil sikkert interessere landbrugsministeren meget at høre, og jeg håber, det er regeringens politik, der er lagt op her. Jeg vil igen spørge, fordi det ikke skal være tom snak: hvilke overskudslagre er det, og hvordan skal de nedbringes?

Hvad den øjeblikkelige situation angår, ser jeg én mulighed, altså nu inden for dette kalenderår, for at holde igen på budgettet. Budgettet for 1977 er stort set fastlagt, men der tilbagestår en diskussion, som i penge vel omhandler en lille halv milliard kroner i det såkaldte manøvrerum for Europa-Parlamentet. Her har regeringen sagt, at den har mandat til at acceptere et manøvrerum, altså en yderligere budgetudvidelse, på omkring 460 mill. kr., men Europa-Parlamentets flertal har den opfattelse, at det er 900 mill. kr., der er tale om. Jeg vil gerne bede ministeren om at bekræfte, at den fornuftige sparsommelighed og tilbageholdenhed, som han her talte om, også gælder den halve milliard kroner, der resterer, at det, Europa-Parlamentet har at kunne lægge oven på budgettet i næste uge, altså er 460 mill. kr. og ikke 900 mill. kr. Jeg vil gerne have det bekræftet, for jeg tror, det vil klare debatten og